

K seriálu článků Revizní zpráva, autor revizní technik ...

V časopise Elektro vychází od čísla 4/2007 séria článkov: Revizní zpráva, autor: revizní technik aneb „jak se co nejrýchleji dostat do problémů“ při zpracování revizní zprávy. Autorem je Ing. Miloslav Valena, soudní znalec v oboru elektrotechnika, Unie elektrotechniků České republiky.

Citovaný seriál článkov má vysokú odbornú úroveň a na rozdiel od mnohých iných príspevkov na túto tematiku sa v nich neuvádzajú len „ideálne“ teórie, ale aj cenné praktické skúsenosti, a to nielen z oblasti revízií. Čitatelia iste ocenia aj humor, ktorým je táto vážna problematika nadľahčená. Preto by sa mali články stať povinným čítaním pre všetkých elektrotechnikov a aj investorov. Kvalitná elektrická inštalácia totiž nezačína kvalitným projektantom, ale kvalitným investorom, ktorý vie, čo a prečo chce, a vie, že za kvalitu sa platí, a netlačí projektanta, realizátora (montážnu firmu) a revízneho technika do technických, cenových a časových nezmyslov. A netreba pripomínať, že kvalitná elektrická inštalácia takou zostane iba pri kvalitnej údržbe.

A k týmto článkom by som rád prispel nasledujúcimi riadkami (príspevok do „nekonečného“ seriálu).

V seriáli nie raz zarezonovala priam hamletovská otázka: robiť, či nerobiť revíziu, ak chýba taká dokumentácia elektrického zariadenia, ktorá je absolútne nevyhnutná na výkon revízie, resp. pre posúdenie spôsobilosti elektrického zariadenia na bezpečnú prevádzku.

Môže sa stať, že v prípadoch, keď je revízny technik v zamestnaní pomere alebo je zmluvne viazaný, nebude otázka znieť, či vykonať, alebo nevykonať revíziu, ale skôr – ako ju vykonať.

Preto si dovoľím popísať postup, ktorý sa mi pri pravidelných revíziách v praxi osvedčil:

1. Zrevidovať všetko, čo sa reálne zrevidovať dá.

Je na revíznom technikovi, aby uvážil, kam až zájde pri revízií inštalácie, z ktorej nie je potrebná dokumentácia, t. j. či a ako dlho bude hľadať jednotlivé vývody či a do akej miery bude nahrádzať prácu projektanta pri analýze vnútorného zapojenia rozvádzača, zisťovať vypínacie časy všetkých typov ističov od jednotlivých výrobcov apod., a čo zisťovať a riešiť nebude s tým, že to podrobne napíše do súpisu zistených nedostatkov a vyvodí z toho príslušné závery.

2. Všetky zistené skutočnosti zaznamenať.

Tu nie je vhodná ani prílišná stručnosť, ale ani rozvláčnosť poslaneckého prejavu. Do zistených skutočností je vhodné zahrnúť aj také, ktoré nepredstavujú rozpor s právnymi predpismi a normami, ale môžu pomôcť pri odstraňovaní nedostatkov. Napr. že ten a ten vývod, o ktorom sa doteraz „nič nevedelo“, končí v inštaláčnej škatuli v tej a tej miestnosti. O tom, že všetky odchýlky od právnych predpisov a noriem a aj od platnej dokumentácie elektrického zariadenia, ktoré revidované zariadenie (inštalácia) má, treba uviesť aj s odvolávkou na príslušný paragraf alebo článok, bolo už povedané dosť.

Je dobre zopakovať, že takouto dokumentáciou sú napr. aj návody výrobcov, podmienky uvedené v protokoloch o určení prostredia (resp. o určení vonkajších vplyvov) a miestne pracovné, prevádzkové a bezpečnostné predpisy, na ktoré sa často zabúda.

3. Zo zistených skutočností urobiť tie závery o spôsobilosti elektrického zariadenia na bezpečnú prevádzku, ktoré sa urobiť dajú.

Ak sa nedá posúdiť spôsobilosť elektrického zariadenia na bezpečnú prevádzku ako celku, nič nebráni tomu, aby sa použili čiastkové závery, ktoré sa môžu týkať častí priestorov, prípadne jednotlivých obvodov.

Pri formulovaní týchto záverov môže byť užitočné riadiť sa „prezumpciou viny“, t. j. ak elektrické zariadenie nie je možné z vážneho dôvodu posúdiť, tak sa v záujme zaistenia bezpečnosti osôb a majetku pokladá za nespôsobilé na bezpečnú prevádzku dovtedy, kým sa nepreukáže opak.

Príklad formulácie:

Nie je známe, ako a kde končí vývod napájaný z rozvodnice RM1 poistky FU3. Na tomto vývode nebolo možné vykonať prehliadku a merania predpísané v STN 33 2000-6:2007 a nebolo možné posúdiť jeho spôsobilosť na bezpečnú prevádzku. O takomto zariadení sa v záujme zaistenia bezpečnosti osôb a majetku predpokladá, že nie je spôsobilé na bezpečnú prevádzku, a takéto zariadenie musí byť podľa § 194 odsek 7 vyhlášky SÚBP č. 59/1982 Zb. odpojené od napätia.

Toľko k tejto otázke.

Poznámka ku kontrole, resp. revízií po oprave (Elektro 4/2007): „Spôsobilosť zariadenia na bezpečnú prevádzku je oprávnený posúdiť len revízny technik.“

To ale súčasne znamená, že keď bol na elektrickom zariadení konštatovaný taký nedostatok, v dôsledku ktorého bolo elektrické zariadenie posúdené ako nespôsobilé na bezpečnú prevádzku, a tento nedostatok bol opravou odstránený a jeho spôsobilosť na bezpečnú prevádzku posudzuje revízny technik, ktorý pritom vykoná rovnaké úkony ako pri revízií, tak nie je dôvod, aby sa výstupný dokument nenazýval napr. „Správa o mimoriadnej revízií elektrického zariadenia“ alebo „Správa o revízií elektrického zariadenia po oprave“ apod.

Poznámka k časti 6 (Elektro č. 12/2007): Na strane 63 je o. i. uvedené, že: „Je nutné respektovať také prípady, kedy je vnější vliv určen přímo normou či předpisem, např. v části 7 souboru ČSN 33 2000.“

K tomu toľko: V časti 7 súboru STN 33 2000 tieto vplyvy určené nie sú (a predpokladám, že ani v ČSN), ale sú tam priamo určené ťažiskové požiadavky na vyhotovenie inštalácie (doplnková ochrana pred dotyk, krytie, umiestnenie atď.). Súhlasím preto s názorom autora, aby komisia určila vonkajšie vplyvy aj v týchto priestoroch, a to jednak kvôli detailom, ktoré autor spomína, ale najmä kvôli určeniu cyklov (lehôt) periodických revízií, ktoré sa určujú podľa vonkajších vplyvov.

Namiesto záveru a v duchu toho, čo presadzuje autor týchto článkov, známa ľudová múdrosť: „Každá práca, ktorá stojí za to, aby bola urobená, stojí za to, aby bola urobená dobre.“ To platí dvojnásobne nielen v chirurgii, ale aj pri revíziách elektrických zariadení.

Ing. Igor Maas,
elektrotechnik specialista pro vykonávání odborných prohlídek
a odborných zkoušek elektrických zařízení, Bratislava